

תומס רייקהרט

הארכיבישוף תומס רייקהרט הוא גבר מוצק, דליל שיער וסמוק לחיים בן 43, בן-דודו של הפרנס בורגבי מכיוון אימו של האחרון. בצעירותו, היה תומס פרא-אדם, שעסקי המשפחה היו לו לזרא מוחלט ותחביבו העיקרי היה להשתכר ולהתקוטט בפונדקים הגרועים ביותר שיכול היה למצוא. בגיל 19 הוא הסתבך בקטטת סכינים, שבסופה מצא את עצמו בכלא, צפוי למאסר ארוך או גרוע מזה. משפחתו הפעילה את כל קשריה ובסופו של דבר נערך הסכם, לפיו ישוחרר הפגע-רע הצעיר בלא עונש, בתמורה להסכמתו "לחזור בתשובה" ולהצטרף לכנסייה של שומרון. שם הוא פגש את וילאן, כוהן מזדקן שהפך למורו הרוחני, תוך שנים מספר הפך תומס מפרחח צעיר לאיש-דת אמיתי שמאמין בעזרה לזולת ונושא את בשורתו לשומרון. לאחר שהפרשיה העגומה של הארכיבישוף שילדרייל הסתיימה, החליט הפרנס בורגבי לחזק את שליטתו בכנסייה על-ידי מינויו של תומס, כומר זוטרי יחסית, לארכיבישוף החדש. צעד חצוף ומעורר מחלוקת זה, גרם ללא מעט כמרים ותיקים לאיים לפרוש משורות הכנסייה או להתפלג ממנה, דבר שהפרנס ציפה לו. אך למרבה הפליאה של כל המעורבים בדבר, הצליח תומס להביא לרגיעה בשורות הכנסייה ולאחזה מחדש תוך כדי שהוא ממנה ליועצו שניים מהכהנים הותיקים. ואם לא היה בכך די, הוא עורר את זעמו של הפרנס עוד יותר בכך שהוא מוביל את הכנסייה בצורה עצמאית ולעתים אף בניגוד לאינטרסים של הפרנס.

סיימון בורגבי

סיימון הוא אדם נמוך ורחב בן 54, בעל רעמת שיער שטאני ושפם עבות. בעברו הרחוק הוא היה קצין צבא, ואולי אף הרפתקן למספר שנים, חלק מהחוסן והיציבה של לוחם עדיין ניכרים בו. תווי-פניו עגולים, מלבד חוטם דק וחד שכמעט ונבלע בשפם הגדול שמתחתיו. הדבר שניכר בו תמיד הוא הנצנוץ החריף בעיניו, המקרינות עליונות, ספק צינית, של "אמרתי לך" ו"אני שלושה צעדים לפניך", ומשתלבות יפה עם החצי-חיוך העקום שהוא אוהב להעלות על פניו. סיימון חי כדי לעשות עסקים, וכל יום בו לא הרוויח משהו הוא בעיניו יום מבוזבז. מבחינתו, העולם זה כסף, וכל מי שאומר אחרת "הוא נוכל צבוע שמנסה להרוויח עליך מאחורי הגב".

סיימון הוא אומן התמרון; הוא בז לאלימות ואכזריות לשמה, אבל לא מהסס להשתמש בהן כאשר הדבר מביא לו תועלת. הוא אינו נוטר טינה רבה מדי ליריביו, ותמיד מוכן להציע הצעה או לשתף פעולה עם יריב מאתמול, כאשר הדבר משתלם לו. אפשר לראותו באירועים של החברה הגבוהה או בפגישות דיפלומטיות, כשהוא מפזז באומנות מאורח לאורח, מחמיא, מציע הצעות, מתמקח בלשון חלקות, ומסחרר את הראשים של כולם... כשכל מראה, כל מילה וכל שביב מידע נרשמים מיד ב"פנקס" שלו, לשימוש מאוחר יותר. אנשים שהכירו אותו בצעירותו אומרים, שלפני שנים רבות הוא התנהג באופן אחר. לא ברור מה קרה לו, אך הדבר מהווה נושא שיחה אהוד על רכלני העיר שרומזים על אירוע אפל זה או אחר שהפך אותו למה שהוא היום.

במלחמה כנגד כל הכופרים. שתביא לקריעה חדשה ולגאולת העולם.

למפקד המשמר החדש מונה אדם בשם סר פאול ויריהימר, שהסתבר עד מהרה כעושה דברם של הפרנס וככל הנראה גם של ראול וניהורן. המשמר בפיקודו מצליח תמיד להעלים עין ממעשי משפחת וניהורן ובעלי בריתה, ועושה הרבה כדי להקשות על מתנגדיהם. דבר זה גורם למתיחות רבה בעיר, כאשר התושבים הצטרפו למחאה של הגילדה הזוהבה וגילדת הארגמן עקב הבטחון המדרדר ברחובות.

כתוצאה מכך המשמר עצמו החל נקרע מבפנים, בעיקר משום שחלק גדול מהחיילים הותיקים לא יכלו לסבול את השתלטותה של משפחת וניהורן על המשמר, ועל הפיכתו, כפי שנאמר יותר ויותר בשיחות פרטיות, ל"משמר פרטי". החיילים לא מסתירים את סלידתם מהמפקד החדש, ורבים מהם החלו להדליף מידע או אף לשתף פעולה בגלוי עם יריבי פלוגת הפלדה, תוך שהם מפרים את פקודותיו של סר ויריהימר. בעקבות זאת, ניסה סר ויריהימר להחליף את מפקדי הפלוגות הותיקים. המהלך נחל הצלחה חלקית בלבד, עקב לחץ ציבורי רב שגרם לטירול לונגהורן להטיל וטו על המהלך.

"כאב ראש" נוסף שנגרם בשנה שחלפה לפרנסי העיר החל כאשר הפעילות בנירקור הקטנה גברה ונראה שמישהו בנירקור מתעניין יותר ויותר במאורעות בפריהולד. מלבד סחר נשק משגשג וקטטות בפונדקים (בעיקר, אך לא רק, בין הנירקורים ונמיות הים), הרי שלפחות בסביבתו של טירול לונגהורן חוששים כי מישהו אוסף מידע על העיר, ולא למטרות חיוביות במיוחד. יש גם מי שטוען שקיים קשר מסתורי בין התופעה הזו לבואם של קון-מארל ואנשיה. כך או כך, כמה וכמה הרפתקנים הפיקו תועלת לא קטנה מהמצב, בעיקר מהזמינות ההולכת וגוברת של נשק משובח שכמה מהסוחרים הללו מוכנים לתת תמיד להרפתקנים שמבצעים עבורם משימות אלו ואחרות.

דמויות חשובות

פאול ויריהימר

מפקד שומרי המועצה הוא הרפתקן זר המרבה לספר על עלילות הגבורה יוצאות-הדופן שביצע בכל רחבי האיים, הוא הוצג בידי בורגבי כגיבור מלחמה ומפקד משכמו ומעלה שיוכל לבער את המהומות, הכתות והפשיעה.

רבים מקרב החיילים הותיקים טוענים, כי מעשי הגבורה של סר פאול (כולל מלחמה בדרקונים, מפלצות מיתולוגיות מלפני הקריעה ועוד) הם שטויות מצוצות מהאצבע, ואין מדובר ביותר מקצין צבא כושל וחסר עמוד שדרה, שמעוניין להפיק רווחים אישיים במהירות הגבוהה ביותר, כשהוא מקפיד לעמוד תמיד בצידם של בעלי הכח. באופן אישי, סר פאול נחשב לאיש שיחה מעניין, נעים וכריזמטי המכבד את אורחיו בכוס יין משובח תוך שהוא משעשע אותם בבדיחות ובסיפורים מעניינים. אבל עד מהרה למדו רבים בדרך הקשה שמילת הכבוד שלו אינה שווה הרבה, ברגע בו היא מכניסה אותו לעימות עם העומדים מעליו.

ליידי קון-מארל

פינדוילאס היפיה, היהירה והמסתורית הפכה לשם-דבר ולמושא חלומותיהם הסודי של הרפתקנים צעירים ורומנטיים רבים, בין היתר של הפייטן מרטין, בנו החולמני של בעל "האריה השואג". היא עצמה מסווה אך במעט את הבז השקט שהיא רוחשת לפוליטיקה המקומית; בעיר מספרים שמוצאה של פינדוילאס הוא רם והיא נחשבת לאצילה בקרב האלפים, וגם בפריהולד יש לה שאיפות מרחיקות לכת, שגורמות גם לכמה מבכירי גילדת הארגמן לפחד ממנה, ובעיקר מיוזמתה לייסד מסדר אבירים עבור המגוייסים החדשים שלה (דבר שמהווה, כמובן, את משאת נפשם של לא מעט מחבריו הצעירים). מתנגדיה אוהבים ללחוש, כי היא מתכננת להשתלט על העיר, ולהפוך אותה למונרכיה שתשעבד את בני האדם. היא פוטר את הדברים כ"לא ראויים אפילו להתייחסות".

ומטיל בדרך טרור על מתנגדיו, דבר שגורם לא פעם להתכתשויות בין המיליציות היריבות; זאת, בנוסף לתגרות בין מלחים שיכורים, שודדים ובריונים מכל סוג ומין; גילדת הגנבים פעילה כאן מאד, ואנשיה מכירים אינספור קיצורי דרך על ותת-קרקעיים. גם הכת של שילדרייל רוחשת מתחת לפני השטח, ומדי פעם מצליחה להנחית התקפה לילית גדולה על יעד כזה או אחר ברובע.

פונדק "האריה השואג" נמצא בצפון-מזרח הרובע, ולא פעם באים לשם בעלי מחסנים ואוניות, לחפש הרפתקנים כדי לאבטח אוניות ומטען, בד"כ מפני האלימות של מיליציות יריבות, או פעולות "בלתי רשמיות" של אנשים כאלו ואחרים מהגילדות ובית וניהורן בפרט. המקום מהווה גם בסיס לפעילות של אלו מההרפתקנים הצעירים המעריצים ומנסים לחקות את המשמר באלפי. אחד או שניים מהאחרונים שוהים כאן על בסיס קבוע, בכדי לאמן את אלו או להוביל אותם למשימות מסוככות.

תאורי רבעים**הרובע הלבן (8,000 תושבים)**

הרובע הלבן זכה לשמו בשל החומה הבהירה והגבוהה המקיפה אותו; זוהי למעשה העיר העתיקה, מקום מפואר יחסית בעל רחובות מרוצפים. רבים מהבתים גבוהים, ובנויים בסגנון קלאסי עם מרפסות וגזוזטראות של עמודים גבוהים ומעוטרים. ברובע זה חיות רוב המשפחות העתיקות, כל אחת במתחם מבוצר ומוגן, שמעסיק שומרים רבים; חלק מהמתחמים בנויים סביב חצר פנימית (קרדו), שמרכזת את חיי החברה, כולל סעודות מפוארות, הופעות אומנים, ולעיתים אפילו מספר חנויות שנועדו לספק את צרכיהם של בני המשפחה המורחבת. קיימים כ-20 מתחמים כאלו, שתופסים כמחצית משטח הרובע. מדי ערב נערך מופע אחר ברובע, ורבים מגיעים לפריהולד בניסיון להתקבל לאחת מלהקות השחקנים המופיעות כאן. שומרי המועצה מפגינים כאן נוכחות רבה, מה שמונע מפושעים וגנבים קטנים לפעול כאן בחופשיות (מה גם שהנכנסים בשערי הרובע נבדקים בקפדנות, והמשמר תוהה אודות מעשיהם, בעיקר אם הם נראים בלויי בגדים). ברובע מתגוררים מרבית תושבי הקבע האמידים של פריהולד ורמת החיים בו גבוהה משמעותית משאר תושבי העיר, דבר שמעורר התמרמרות בקרב התושבים העניים ביותר הטוענים שבעלי הגילדות דואגים אך ורק לעצמם. ברובע אין כלל פונדקים ומתי מעט סוחרים, בטענה שאין מקומם ברובע מגורים.

רובע הנמל (14,000 תושבים)

המזחים הגדולים של פריהולד, שידועים כנמל הגדול ושוקק החיים בכל האי, הפכו מטבע הדברים לרובע עצמאי ושוקק חיים של עשרות בתי-מזרח, פונדקים ובתי-אוכל עבור המלחים הזרים, הנוסעים והנוודים המגיעים לכאן בשפע. כמו כן, נמצאים כאן מחסנים, בתי-מכס, המון בתי עץ צפופים בהם חיים פועלי נמל, משרתים ומגישים בפונדקים, סבלים, רוכלים וכיוצא באלו. הנמל של פריהולד הוא ססגוני, בוגדני ואלים מאד; שומרי המועצה אוכפים כאן את סדר ביד קשה,

כנופיות ה"הורוקו"

תופעה מטרידה חדשה שהתחילה ברובע הלבן אך התפשטה במהרה לכל העיר הינה כנופיות ה"הורוקו" (מילה שבאה במקור משפת הלטאים, ונועדה לתאר לטא צעיר ואלים - וגם כינוי גנאי לאדם אלים, יהיר וטיפש). בעגה המקומית, "ההורוקו" פירושו בני טובים אלימים, שסבורים שהכסף של המשפחה שלהם מחסן אותם מכל פגע. הם מבליים בפונדקים כאלו ואחרים ביחד עם חבורה גדולה של בני-לוויה צעירים חמושים, לא פעם הם יוצאים משם כשהם שתויים, ומחפשים תגרות, צרות והתפרעויות. זאת, כאשר ידיהם של שומרי המועצה כבולות בעניין, בעיקר משום שרוב ה"הורוקו" הם קרובי משפחה של עשירי ונכבדי העיר. לעיתים קרובות הם מתייחסים לעצמם כאל הרפתקנים ומתגרים בהרפתקנים לא-מנוסים שמגיעים לעיר.

רובע דארקווייל (3,000 תושבים)

איזור מפואר ומוזר בפאתי העיר העתיקה, שבנוי בצורה גותית מאד, הוא נבנה על שרידים של ישוב קדום בהרבה. הבתים כאן גבוהים וכהים, בנויים מעל סמטאות מרוצפות ועקלקלות, כאשר ישנו שימוש מרובה בפסלי גרגויליים ודרקונים, וכן בסוג של אבן שכאשר אור הערביים נוגה עליה, היא לובשת גוון אדמדם ונראה כאילו היא מזילה דם. הרובע מיושב בדלילות, יחסית לגודלו, משום שרבים רואים במקום הזה מקום מקולל. חלק מהגילדות מחזיקות כאן נכסים (למעשה מרבית מהמבנים הם בבעלותן, במישרין או בעקיפין), אולם חברי הגילדות מסרבים לגור כאן, כך שהן משכירות בתים במחירים זולים יחסית לכל המעוניין. מרבית האוכלוסיה ברובע מורכבת מסוחרים שאינם שייכים לגילדות הגדולות (רבים מהם זרים במקור), הרפתקנים מצליחים, גנבים שהתעשרו ופרשו מ"העסקים", ועוד. גם מעט הגמדים שיושבים בעיר חיים ברובע הזה. הרובע מכיל חנויות בגדים רבות, כמו-גם לא מעט חנויות למיסטיקה וחפצי קסם פשוטים, חפצי אומנות, וכן את הסדנאות והחנויות של גמדי העיר. המשמר ממעט להסתובב ברובע זה, ומדיר את רגליו מכאן לחלוטין בלילה; חרף זאת, הקטטות